

Extra anslag: För bränning av 3 linieskepp till fregatter, m. m. 2,308,007 Rkr, samt till frigörrader 1,536,530 Rkr, som, för detta på 15 år, utgör 272,645 Rkr årligen. **Sju** extra hufvudtiteln (frisildepapt.) För extra anslag för landbruksförlor 14,000 Rkr; för tvenne tekniska landbruksförlor i Stockholm och Malmö 13,200 Rkr; till kanaler, flusar och hamnbryggor 398,960 Rkr; till vägars förbättringar 500,000 Rkr; utsläppningar och återuppläggningar 100,000 Rkr; tillsammans extra anslag 1,408,060 Rkr. — Sammanfatte af de ordinarie anslagen utgöra 12,230,650 Rkr, samt af extra anslag 3,581,926 Rkr på året.

Inviningen af Eklundskå Teatern.

För året en festligfest, förfunande en ny följdning af de många offentliga invigningar, som på det sistas decennium uppförts ur det allmänna och entitatis nit om fadens förfatran, hvarefter vi i dag att redogöra. Härviden Onsdagastagen brynnades den af Fr Großhandlaren G. Eklund härställes uppförda Nya Teatern, som, så väl i dess belhet, som de minsta detaljer, vittnar om att Fr Eklund, när han ingått på denna entrepris, tog till sitt walspråt: **Gjord gerning!** Hvarken omranta, uppfinningsförmåga, arrangeringskunskap, smak, beväpnad med tillgodoitande eller kojnad hafwa blifvit sparade för att åstadkomma ett helt, öfver huvilet grundläggaren med säll han varo född och genom hvilket han formförmedlat sig ofrividiga anfyrat på sina medborgares altrum och erlänska. Genom uppsättandet af denna wird at sitt minne, har Fr Eklund hafset sit namn vid sidan af de äldre, såsom en Oberstein, en Swartz, m. fl., som i sina älterar stola lefva bland kommande släkten, hvilta af deras uppreffningar förlora fruarter. Heltets uppföstran bewerfas ej als lenst inom storrummet, det vänstare clementer inhäntas; det finnes för den wunne en annan stola, som också förrar sit stolus, der likvise sanningar förlunnas i bild; och för ett sitt hoga ämne värdigt stolhus i detta asseende har Norrköpings jämblott att Grosshandlaren Gust. Eklund; dersfär — pris åt mer borgmännen, som med åsidoftända af egennyttiga beräkningar, räckte den **Konung**, som förmär tala till den sora masan, en sydande hand *).

Utan den publik, som från golf till sal földe salongen, öfver huvilet en präktig hufvudra med nära 30 lager syrde ett blandande ske, hade en betydlig fölmannsdel samlat sig utanför portarna till det nya Thalias tempel. Delskeden, natt befatt och till före delen intagen af hvarvarande Herrar Amatörer, låg i vader ouverturs sista toner förlinga till signal för uppdragandet för förliga gången af det förhängande — framställande en bild af soden Norrköping — som för publikens blickar dolde scenen med alla de härligheter. Fr Hössler framträdde och helsade publisen med en prolog, stridsen, enligt hvad wi hört, af sors till **Växarepresen**, **Två dagar af Gustaf III:s regering**, m. fl. Den förlade huru intryckshandeln och idégheten, trene bider, under sin praktiska stråfwan glömda och försjöto sin foster, konen, och huru de, tröttade af dagens moda, läkte sig finna tomheden af ett blott materialt lif.

* Teaterhuset är byggt af Herr Hallström under nämnda ledning af Herr Konstnär Thaménius under medfuller, mästareni m. m., och hantverk af Herr Metallurist Wesslauer, egen af sista manegedraget i Djurgården i Stockholm.

och med nöje och vällust åter åt henne, den förflytta, inrymde den hemme tillkommande platsen vid deras sida. Efter några anspelningar på det nya konstens tempel, som blifvit här ändligen rest af bröderna, fullkomligt värdigt den högättade förflytta, slöts prologen med en uppmaning till ynglingen att följa vara henne välbemögen. När ordflytta vid slutet af Webers jubelouvertur utstöre föltsången, reste sig publisen, hvarefter teaterns egare, som bad sin plats i foden af 1:a raden, befädes af denfamma ännu stående, med jubilande burras och bravörer. Derefter uppfördes: "Den berggång eller syftiana är Kinnarville;" en pies, fördelad lämpligt af framställa i sin samsa dager den förtrolliga melanoten af Fr Rothanders teatermaskineri. Efter piesens slut helsades Grosshandlaren Eklund ånyo af publisen bisat.

Sedan wi salunda redogjort för helsinga den egentliga festligheten, återstår att fasta en blick på de under astoen förekommande hyserna. Prologen var väl vänt och fristil, p. ett vacker och ledigt språk. Något mer post hade den dock mähörla varit i behov; nu förelöp, utan alt dess matificiell. Den tyckes också hafwa tillstommitt med mera haf, än som gerna före meddelas i en förra fulländning. Mähörla hara publiten väntat mer af en prolog vid en så predig teateransättning. Om "Tystrarna på Rinnebelle" hafva vi fört, då samma pies bär för nägen lit sedan gafs af Fr Anderzon, vil hafstille tillfalle att tycka os. Vart omblöne då införl ej gynnamt, och w hafna tyvärr ej stäl att nu frängs destillans, oaktadt de rita ecerhoiter, som nu tillstomma i en god och väl exigerad musit samt storartade dekorationer. Piesens, som dramatisk produkt, är neml. att alfristigt innehålla att summa gittha näring åt en lösligare fantasi den salutor, med allt sitt moralisca och didaktiska sylte, lis och handling. Desutom torde den ännu, sedt utslutande i moralist synpunkt och med koncentrisk till "Kinnarville" alsnos, varo beforjad med åsiktlig missdag i psychologist hänseende. Den, hvars uteslutande haf var till huvilet och begärde att rigla sig, sommerflugan till den punkt der helsinga samlandet är för honom den sonna och enda nyttingen; han saltar ingen annan; för honom är släggärleten, mänskapen och helsinga ungdomens felher döda ord. Hade någon sagt Ulrica fört, så hadt sulse åldras som gammal m i bergen, så hadt sakerligen hennes guleförsu snart varit släckt; nu begit hon sig till och öfverligt, just samma fel, för huvilet författaren will varna, och var detill på det hela fölades öfvtal, som framför allt för hårt straffad för ett så naturligt och hvarje dödlig medfört ontag, att trygga sin jordiska existens mot ned och bemyr.

Bland de uppträdande återsågo wi nägra gamla kura belanta och flera nya obefanta, af de förra Fr Broman, Thorell, Tysler och Bonniers samt Frimana Höglér, Broman och Södergren. Frimana, som sätta den enda betydliga rollen i farsträckan på sin lot, Ulriks, upförde den på sitt vanliga förflytta sätt, och Fr Södergren förtjener öfven beröm för återgivandet af Johanna:s röle, i hvilken hon hätt vislades fasom matrona. De öbriga hafte inga framstående roller, men utöver eklandet inom dem ålsg, huvilet i hysa prot war särskilt hvalrandet med Fr Broman samsom föreläsningen.

Händels-Utdrättelse.
Norrköping. Torgpriserna i dag åro: Hwete, 18 Rkr a 18; 24; Råg, 15 Rkr a 15; 24; Åter, 15 Rkr; Korn, 11 Rkr; Blantfod, 8 Rkr a 8; 24; Hafse, 6; 24 a 7 Rkr pr tunna; Bränvin, 38 a 39 fl. pr tunna, alt rögs.

Eramen hälles i härmorande Clementarsols Måndagen den 16 dennes och börjas i morgn tid. Bederhanda förfädrar annodas härmedelsl, att nästkommande Fredag hemma hos mig erläggas den, i Kongl. Curtalärbrevet of den 6 Juli förra året är be hämda, till allmänna öföningstäten ingående terminsvisit, som Mittsälen hantos för hvarje lärjunge, som ej såsom medhålls åmäster befristis. Norrköping den 6 Decr. 1850. A. J. Pettersson, Rektor.

Brottselset vid den 4:te Stadslyckans Sacra festa hälles Schenkmanna juferas nära Söndag k. s dennes, efter Gustafspausen. Norrköping den 8 December 1850. Nils Bac. Anjou.

St. Johannes församlings ledamöter wille påminna sig den 1:te i morgon, efter Gustavspausen katt, uppstjutna Schenkmannen. Norrköping den 7 December 1850. Nils Bac. Anjou.

Återstående Husföderen hällas i Göteborgska Söndags-Skolans rum från kl. 9 f. m. En kvart timme senare, med mera. Minnen om Nummen. Dödson den 11 med mera. Spinnhuset, Skolhuset, Göteborg, Ärentzen och Hultberg, samt af Lägenheterna Villa Lund, Lugnet, Butangen m. fl. Norrköping den 8 December 1850. A. Betterstrand.

Herrr Aktie-egare uti "Norrköpings Ångbåtsbolag för Södra orterna" behagade att, inom December månads utgång, inbetalata andra tredjedelen af aktieköpet å Herr J. von Leesens kontor i Norrköping. Bestyrelsen.

J. Collins Rosandel:
By Aktiebolag för Sarare och uppstyrare, utgivne af G. A. Bagge och A. Söder, 2:dra årgången, 2 Rkr. Svenska Barnagen, urval af klockstulpen med originalritningar af Alterboron, Bösen, Dolm, Küllerberg, Mellin, Salterberg, Wennerberg m. fl. elegant bunden, 2 Rkr. Göthe:s German och Dorothea, översättning af A. G. Strom, elegent bunden, 2 Rkr. Mästarkonstboket, Svenska Kläder, 1:a häftet, 16 fl. Svenska Nationalträdet, 1:a häftet, 22 fl.

Nya M. f. i Falsterbo: Svenska och Thysa sånger med accompagnement af piano. No 7. Meyerbeer, Romantik ur Op. Propheten, 10 fl.

Los Collin samt Jörpberg:
Beställning över Sveriges Rike, af Mih. Thom, förlata bankets förtje hafte Stockholm Jan, 1:te 40. Frimana hoftejorna, af W. Adams, 16 fl. Mänens berättelser; Överhettning från Englanden, med porträtt af honom, 10 fl. Det gode hjortet, framföljt i berättelser för ungdom, af S. G. H. Nele, 22 fl. Berättelser för ungdom till förfalands och hjertas bilden och förläggning, af Mme Clemence Marie, 22 fl.

Till Salu.
Saldade Hästförluster hos J. E. Ericson, Södergatan, hufv. N:o 47.
D. Jonsson i Döderköping
förfäder till båda pris: Orleans, sät och salsöder, Cambrie, Sammet, grön keper, Voj, swarts och lutorta Mansabatörer, Hängslan, Handfat och Bantar, Börsfat, Tändsticksförening, Görtarför, Blantfod, Södergatan i öster, Amerikans Glasbrunaria, Tumbolat, Söderfört och Södermark, veritäten Lau de Cologne, flera sortter finare vätter, Härnärmor, Pomada, Näskefond och Kläcksborrar, Cigarrer, Snus, Röd, och Ingotsbok af flera sortter, Platina Rattlämpar, Starinthus, af Parfym, Läkemedel, Lampetia, för Matilda på flasker, Eng. Seepas, af flaskor, Svenst och Oloindist Sjo, frilla löver, Chorolit, rödpärla, Hjorthorn, god Gömmjöls-Öd, Holl. Sill, Anjou, Norrsl. Kritill, salt lax, Ealefou, Sago och Macaronigrin, Salpeter, Mustateli-Rusin, Carrion-

Konungamördarens Son.

(Gott. fr. N:o 97.)

XIV.

På fältet vid Marstrand stod Konungen och parlamentets herrar emot hvarandra. Här mötte ändligen den blodiga twisten slutas. I utgången af denna slagning låg fröt till England kommande öden.

50 stycken stod här fierdigt mot hvarandra, fruktansvärdare genom sin myckenhet och ännu mera genom de olika partiernas oförstående hat, och så var denna slagning den rystigaste under hela krigsperioden. Den började tidigt om morgonen den 12 Juli. Länge varade det innan segerint lätade åt någons sida. Hvarvad ett parti vann här, förlorade det på ett annat ställe. Prins Robert, Konungens riddarliga förförare, stod emot den fruktansvärdare Cromwell. Efter flere försök anfall med slutligen det kongliga ryttieriet undan och förfölker drogs med dem i flykten. Slutligen den tappe Newcastle med sin flara lemnade ej platsen. Hans krigare funde ej tillstunning sig segeren, men de fölö som män, som hjälstar, den ene breibud den andre, och länga led af lik lågo här i samma ordning, som de lefste wande hade strid.

På den andra flugeln kämpade Thomas Fairfax, parlamentets general, lika segerlös, och det lyckos honom snart att förena sig med Cromwell, hvilken utan upphåll fullfölde sin seger.

På nytte hade de krigare, tropperna samlat sig och försökte under den tappe Lukas att hämnas sin symf, sitt nederlag; de fastade sig in på der fiendt-

liga ryttieret med demokratiskt raseri. Detta wek undan och dres af Lukas tillbaka till sitt eget folk, hvilket nu svingades och nedtrampades under hästhovarne. Här led parlamentets här ett fullkomligt nederlag. Alsbud förgo derifrån att fortföra den unna slagningen för Konungen i Corpes-Brige och Drottningen i Greter. För tidigt trodde de den falska lyckan! Cromwell vände tillbaka från den försölda och tillstötgetjorda fierdigla hopen och hög åter mot Lukas. Båda berattade hvarandra ett ögonblick med nyfikna blickar. Båda wro segrare, båda stod de på den öfvervunna fiendens lemnade platser, och ändock var ingenting vunnit, ingenting avgörande inträffat, slagningen måste börja på nytt. Vladigare, fierdigare, mera fierdigt inom hvarländet inom den sista strid.

Henriette Marie hade funnit en fristad hos den gamle prästen Juster och har blef hon fierdig fortlös med en dotter. När hon wafnade den tolste dagen efter denna händelse, stod den trogna Margot vid hennes bådd och övrelemnade henne darrande ett brev från hennes gemål, hvilket ett illud hade ditskrift. Högst bönde hon sic upp från sitt läger, hon bröt brevet; ögat glöde och de blefa läpparna rörde sig under läsningen. Hon förförde att stiga upp, Margot trädde ångestig fram och ropade: "Hvarvill ni gå?" "Jag vill stå upp," svarade Drottningen,

"jag vill bedja framför den naderikes bild, tacka allsödarmaren för hans huldheter. Min gemål har slagit mår fienden mäktiga här och fullkomligt tillstötgetjord den. Nu förföljer han Greve Esse, den nobrige fienden till vårt kongliga hus, hvilken segt för honom."

"Men beräkt," bad Margot ifrigt, "ni är ännu svag och sjut!"

"Dag är icte svag, jag har blifvit svartt ge nom den nio Godt bewistat mig, och så will jag tacka honom, dömfuds mig inför honom, som bistår os!" ropade Drottningen. "Och så uppsteg hon med syrka, trädde till hönspallen och bad länge under varma glädjeckrar.

Och så förmådde Drottningen i sitt glädjersus ej fatta mera. "Konungadömet är återupprättat," ropade hon, "jag will icte längre mata förföraged i detta hus. Ede genoms klockringning förföljna min gemål seger, låt festliga smycka huset, att alla trognen finnen må glädjas och erfara att Drottningen hvilar inom dessa murar."

Och det sedde som Drottningen befallt. Nu först blef det bekant i Greter, att Drottningen var i staden, och pöslin, denna sola slaf åt den sida lyften, drog jublade omkring gatorna och ropade högt "lejvo" för Drottningen, hvilken de nägra sju stunder förut hade sinatad. Med gröna kransar och skräf blommor smyckades huset, deß fenster och trappor. Från taket sladdrade fanan

